376R0101

28.1.76 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 20/19

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 101/76

av den 19 januari 1976

om fastställande av en gemensam strukturpolitik för fiskerinäringen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 7, 42, 43 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(1), och

med beaktande av följande:

Upprättandet av en gemensam organisation av marknaden för fiskeriprodukter måste kompletteras med ett upprättande av en gemensam strukturpolitik för fiskerinäringen.

Havsfisket utgör den viktigaste delen av fiskerinäringen som helhet. Det har sin egen sociala struktur och fisket bedrivs under speciella villkor.

Under förutsättning att vissa särskilda villkor uppfyllts vad gäller flagg eller registrering av skeppen måste alla fiskare inom gemenskapen ha lika tillträde till fiskeområdena i de havsområden som lyder under medlemsstaternas suveränitet eller ligger under deras jurisdiktion.

Det måste vara möjligt för gemenskapen att besluta om åtgärder för att trygga fiskbeståndet i de ifrågavarande vattnen.

Det är viktigt att fiskerinäringen utvecklas rationellt och att de som har sin försörjning i den näringen tillförsäkras en rimlig levnadsstandard. För att dessa mål skall kunna uppnås i enlighet med gemenskapsregler som skall fastställas, bör medlemsstaterna få tillstånd att ge ekonomiskt stöd. Dessutom kan gemensamma aktioner för att uppnå dessa mål finansieras av gemenskapen om de har anknytning till de mål som anges i artikel 39.1 i fördraget.

Ett inrättande av en ständig kommitté för fiskerinäringen kommer att underlätta utarbetandet och genomförandet av en gemensam strukturpolitik för näringen genom att medlemsstaternas politik samordnas och ett varaktigt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen tryggas. Dessutom är ett fortlöpande utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen nödvändigt för att man effektivt skall kunna samordna politiken och ett sådant utbyte måste ligga till grund för varje åtgärd man kan komma att vidta för att förbättra strukturen. I synnerhet måste kommissionen ge uttryck för sina åsikter om de projekt och program som medlemsstaterna har i åtanke i detta sammanhang.

Vid tillämpningen av denna förordning bör hänsyn tas till de undantag som anges i artikel 100–103 i anslutningsakten(2).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I syfte att främja en harmonisk och jämn utveckling av fiskerinäringen inom ekonomin som helhet och uppmuntra en rationell användning av de biologiska resurserna i havet och de inre vattnen, skall gemensamma regler för havsfiske fastställas och beslut fattas om särskilda åtgärder för lämpliga aktioner och samordning av medlemsstaternas strukturpolitik för fiskerinäringen.

Artikel 2

1. De regler som medlemsstaterna tillämpar för fiske i de havsområden som lyder under deras suveränitet eller ligger under deras jurisdiktion skall inte leda till skillnader i behandlingen av andra medlemsstater.

Medlemsstaterna skall särskilt säkerställa att alla fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registerade

(1) EGT nr C 7, 12.1.1976, s. 70.

(2) EGT nr L 73, 27.3.1972, s. 14.

inom gemenskapens territorium får lika villkor när det gäller tillträde till och utnyttjande av de fiskeområden som anges i föregående stycke.

2. Medlemsstaterna skall till andra medlemsstater och kommissionen anmäla gällande lagar och andra författningar för de områden som anges i punkt 1 första stycket, samt de lagar och andra författningar som följer av tillämpningen av punkt 1 andra stycket.

3. Med havsområden avses i denna artikel dem som betecknas som sådana i den gällande lagstiftningen i varje medlemsstat.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall till andra medlemsstater och kommissionen anmäla varje ändring de avser att göra i fråga om de fiskeriregler som fastställs i enlighet med artikel 2.

Artikel 4

När det finns risk för överfiske i någon medlemsstat av vissa bestämda fiskbestånd i de havsområden som avses i artikel 2 får rådet, i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag besluta om sådana åtgärder som är nödvändiga för att bevara fiskbestånden.

Dessa åtgärder får särskilt omfatta restriktioner vad gäller fångst av vissa arter, fångstområden, fiskesäsonger, fiskemetoder och fiskeredskap.

Artikel 5

1. Från det att denna förordning träder i kraft skall medlemsstaterna samordna sin strukturpolitik för fiskerinäringen.

I detta syfte skall de varje år underrätta kommissionen om

— den strukturella situationen, varvid hänsyn skall tas till regionala förhållanden och regional utvecklingspolitik,

— förhållandet mellan fiskerinäringens struktur och marknadspolitiken,

— arten och omfattningen av de åtgärder för strukturförbättringar som man planerar att vidta under innevarande år,

— ettårs- eller flerårsplaner och sådana projekt för forskning och vetenskapligt och tekniskt stöd som statliga myndigheter gjort upp eller stöder ekonomiskt, samt andra upplysningar som möjliggör en värdering av insatserna på detta område och i synnerhet av de statliga myndigheternas ekonomiska insatser.

2. Efter samråd med den kommitté som anges i artikel 11, skall kommissionen bestämma när och i vilken form medlemsstaternas upplysningar skall lämnas in.

Artikel 6

1. Kommissionen skall varje år lämna in en rapport om fiskeristrukturen till Europaparlamentet och rådet.

2. Denna rapport skall innehålla följande:

a) En översikt över fiskerinäringens strukturförhållanden och medlemsstaternas strukturpolitik, samt en förteckning över beslutade åtgärder inom ramen för den politiken.

b) En undersökning av dessa åtgärders art, geografiska fördelning, räckvidd och finansiering samt deras effektivitet med hänsyn till målen för den gemensamma fiskeripolitiken och de avsättningsmöjligheter man kan räkna med på lång sikt för fiskeriprodukter.

c) Upplysningar om samordningen på gemenskapsnivå av strukturpolitiken för fiskerinäringen, i synnerhet när det gäller

— beslutade åtgärder,

— finansiering via gemenskapen,

— resultaten av åtgärderna och finansieringen.

d) En översikt över läget i varje medlemsstat vad gäller forskning och vetenskapligt och tekniskt stöd.

Artikel 7

Beslut om åtgärder för att samordna medlemsstaternas politik när det gäller forskning och vetenskapligt och tekniskt stöd skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna får ge ekonomiskt stöd i en mån som den berörda verksamheten bidrar till att de mål som anges i artikel 9 kan uppfyllas.

2. Gemensamma regler för villkoren för det stöd som avses i punkt 1 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget före den 1 juni 1971.

Artikel 9

1. För att en rationell utveckling av fiskerinäringen inom ramen för ekonomisk tillväxt och sociala framsteg skall gynnas och för att de som försörjer sig på fiske skall tillförsäkras en rimlig levnadsstandard skall särskilda åtgärder med avseende på aktioner bidra till

— ökad produktivitet genom omstrukturering av fiskeflottorna och andra produktionsmedel i takt med den tekniska utvecklingen och intensifiering av sökandet efter nya fiskeområden och fångstmetoder,

— anpassning till marknadens krav av produktions- och avsättningsförhållandena, särskilt genom utveckling av konserverings- och beredningsanläggningarna för att effektivisera producentorganisationernas verksamhet,

— en förbättring i takt med den tekniska utvecklingen av levnadsstandarden och livsvillkoren för dem som försörjer sig på fiske.

2. Bestämmelserna i punkt 1 får, såvitt de berör de mål som anges i artikel 39.1 a i fördraget, ligga till grund för gemensamma aktioner i enlighet med artikel 6.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2788/72[2].

Artikel 10

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall medlemsstaterna i god tid översända följande handlingar så vitt de rör strukturförbättringar för fiskerinäringen till kommissionen:

— I den utsträckning det är möjligt, utkast till lagar och andra författningar, eller i brist därpå, en beskrivning av huvuddragen i de föreslagna åtgärderna.

— Föreslagna flerårsplaner och regionala program.

2. Kommissionen

— får yttra sig om de lagar och andra författningar som den mottagit anmälan om i enlighet med artikel 5,

— skall yttra sig om dem när en medlemsstat begär det.

Artikel 11

1. En ständig kommitté för fiskerinäringen (nedan kallad "kommittén") inrättas härmed för att främja en samordnad strukturpolitik för fiskerinäringen och för att säkerställa ett nära och bestående samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

2. Kommittén skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

3. Kommissionen skall tillhandahålla ett sekretariat för kommittén.

4. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 12

Kommitténs uppdrag är att för hela fiskerinäringens räkning

— se till att medlemsstaterna och kommissionen kontinuerligt underrättas om strukturpolitiken och särskilt om åtgärder som berör havsfiske,

— sätta sig in i medlemsstaternas strukturpolitik och deras åtgärder och program för strukturförbättringar inom området,

— bistå kommissionen i utarbetandet av del a och b i den rapport om fiskerinäringens struktur som anges i artikel 6,

— yttra sig på kommissionens begäran om strukturproblem inom fiskerinäringen.

[1] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.
[2] EGT nr L 295, 30.12.1972, s. 1.

Artikel 13

I de fall då rådets förordning nr 17/64/EEG av den 5 februari 1964 om villkor för att erhålla stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden[1] och bestämmelser som fastställts i enlighet med den hänvisar till Ständiga kommittén för jordbruksstrukturen, skall de hänvisningar som berör problem inom fiskerinäringen ersättas med hänvisningar till Ständiga kommittén för fiskerinäringen.

Artikel 14

1. Rådets förordning (EEG) nr 2141/70 av den 20 oktober 1970 om fastställande av en gemensam strukturpolitik för fiskerinäringen[2] skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som upphör att gälla genom punkt 1 skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Hänvisningar till artiklarna i den förordningen skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan till den här förordningen.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1976.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 1976.

På rådets vägnar

J. HAMILIUS

Ordförande

(1) EGT nr 34, 27.2.1964, s. 586/64.
(2) EGT nr L 236, 27.10.1970, s. 1.

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 2141/70	*Denna förordning*
Artikel	*Artikel*
5	4
6	5
7	6
8	7
9	8
10	9
11	10
12	11
13	12
14	13